

12. juli 1978.
NGU/AG/EO/O- 78082.

Ivar A. Manum
1840 KRÅKSTAD

VANNFORSYNING TIL LANGLI I SKOTBØ.

Uttalelse fra Norges geologiske undersøkelse etter befaring ved geolog Amund Gaut 7. juli 1978.

Det var ønsket vann til småbruk hvor det skulle bygges nytt våningshus og trolig holdes ~~mange~~ dyr. Helst skulle det også bli noe til vanning. Hvis en ser bort fra vanningen, antas vannbehovet å være i størrelsesorden 200 l/t.

Fjellgrunnen på stedet består av nokså massive gneisbergarter med flere markerte sprekkeretninger. Det anbefales en boring der det ble anvist nord-øst for det planlagte våningshuset. Boringen bør skrås rett mot øst med et fall på ca. 60° , d.v.s. 30° fra loddlinjen. Det er usikkert om boringen vil nå frem til sprekkesonen som følger bekken i øst, men orienteringen er likevel gunstig i forhold til de andre sprekkeretninger i området. Det kan være lønnsomt å bore til over 100 m for å oppnå størst mulig vannmengde. Om resultatet likevel skulle bli for dårlig hjelper det ofte å avfyre en større sprenglagning i borhullet.

Forholdene på stedet ser ut til å ligge godt tilrette for å oppnå den nødvendige vannmengde, men vi gjør oppmerksom på at brønnboring i fjell alltid er forbundet med en viss risiko.

Vi står gjerne til videre tjeneste og er i alle tilfelle
interessert i å høre resultatet av boringen.

Vennlig hilsen
Norges geologiske undersøkelse
For Amund Gaut
Geolog

Eva Olsen
Etter fullmakt

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE

Ivar A. Manum

1840 KRÅKSTAD

OSLO-KONTORET
DRAMMENSVEIEN 230
TELEFON (02) 5531 65

DERES REF:

DERES BREV:

VÅR REF:
NGU/O-78082
Jnr. 473/81

OSLO 2
4. september 1981

VANNFORSYNING TIL LANGLI I SKOTBU

Uttalelse fra Norges geologiske undersøkelse etter befaring ved statsgeolog Amund Gaut 20. august 1981. Befaring er tidligere utført 7. juli 1978.

Det er nå boret 2 brønner på eiendommen, og det har gått ras i begge. En nedsenkbar pumpe sitter fast i det ene borhullet, og slangen har røket noen få meter under overflaten. Det er usikkert om raset her kommer fra overgangen mellom fjell og løsmasser, eller om det er steinsprang i selve borhullet. Borhullet er nå gitt opp, og åpningen er dekket av noe løsmasser.

Borhull nr. 2 er utført omtrent paralelt med det første, og bare få meter fra dette. Her er det også gått ras, men det er gravd og støpt rundt borhullsåpningen slik at raset må komme fra selve fjellet. Det er innkjøpt ejetorpumpe til bruk her, men det var ikke mulig å senke ejetoren til mer enn ca. 30 m.

De utførte borer er ansatt på det eneste stedet på eiendommen hvor det er rimelig å vente et gunstig resultat. En kan langt fra utelukke at en boring på et annet sted vil bli vellykket, men den vil være forbundet med betydelig større risiko. Om en ny boring blir utført paralelt med de to andre, må

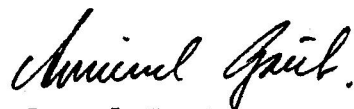
en regne med stor rasfare, og dette kan ikke anbefales.

Det synes i praksis å være vanskelig å bore opp igjen det første borhullet, men en bør i det minste forsøke å gjenåpne det andre. Det er godt mulig at vannmengden her vil ta seg noe opp etter at det er brukt en tid. Vannreservoiret i fjellsprekene er neppe noe særlig større i det ene enn i det andre tilfelle.

Når hullet bores opp igjen bør en så nøyaktig som mulig merke seg hvor blokkeringen er, og om mulig hvorfra raset har kommet. Hvis raset kommer høyt i borhullet, bør en om mulig forsøke å fore hullet ned til dette dypet. I enkelte tilfeller kan det også være aktuelt å støpe igjen en del av hullet for så å bore det opp igjen på nytt. Brønnboreneren bør kunne avgjøre hva som er praktisk mulig i dette tilfelle.

Med hilsen

Norges geologiske undersøkelse

Amund Gaut

Statsgeolog